Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26418
Copyright: Admont, Benediktinerstift

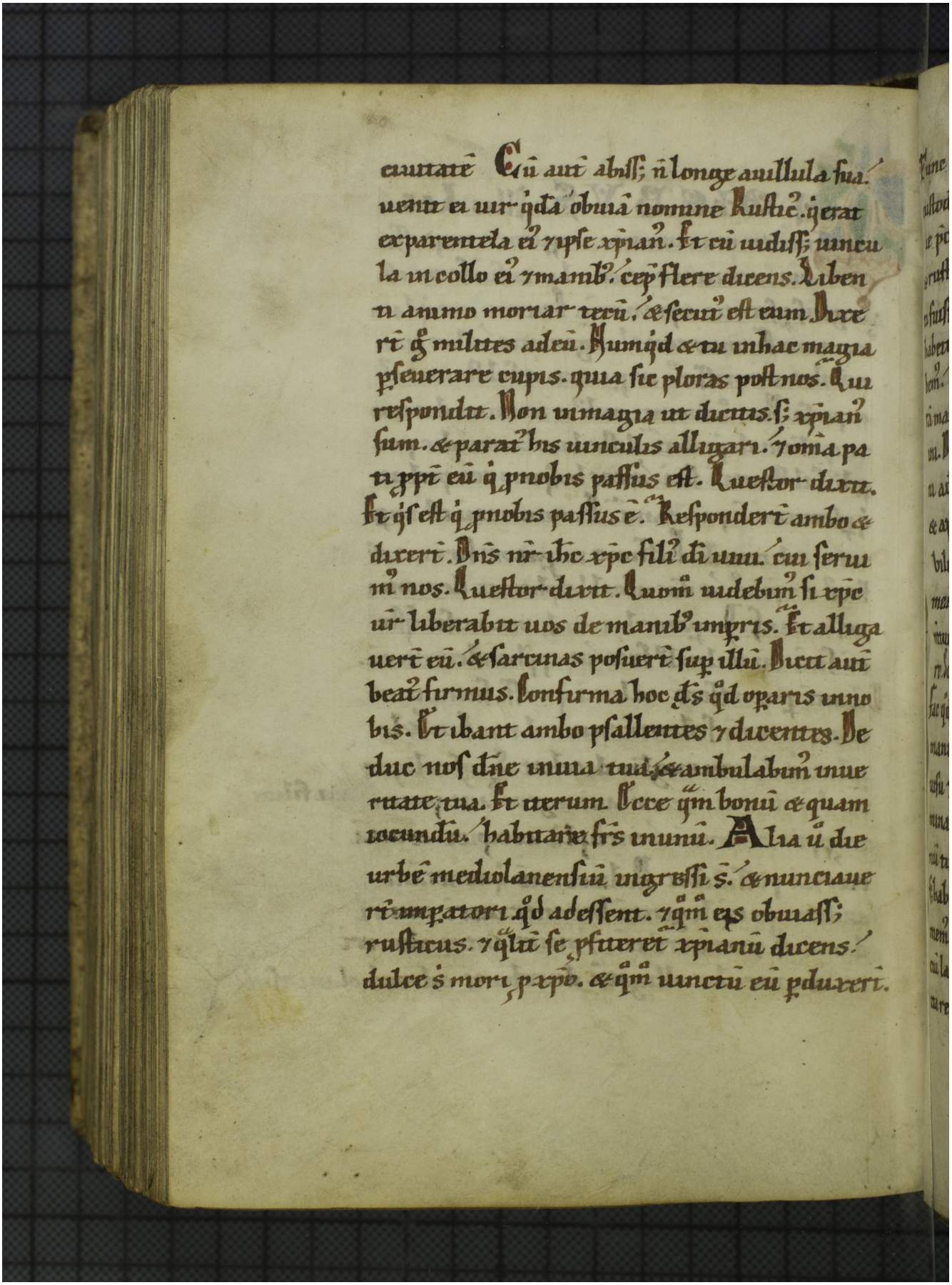

cuntate. Cū aut abiss; ñ longe aut illula fua-
uent ei uir qdā obuiā nomine Rustic. qerat
exparentela eī ipse xpian. Et cū audiss; uincu
la in collo eī ymanib. cep flere dicens. Liben
ter animo moriar tecū. & secū est eum. Dixe
rt g milites adeū. Hum qd & tu in hac magia
pseuerare cupis. qua sic ploras post nos. Qui
respondit. Non in magia ut ductus. s; xpian
sum. & parat bis uinculis allugari. yoma pa
ti ppt eū q pnobis passus est. Questor dixit.
Et qs est q pnobis passus ē. Respondert ambo &
dixert. Dns nr ihc xpc filī dī uiui. cui seru
mus nos. Questor dixit. Quom audebum si xpc
ur liberabit uos de manib impris. Et alliga
uert eū. & sarcinas posuert sup illū. Dixit aut
beat firmus. Confirma hoc ds qd oparis in no
bis. Et ibant ambo psallentes y dicentes. De
duc nos dne in uia tua. & ambulabum in ue
ritate tua. Et iterum. Ecce qm bonū & quam
iocundū. habitare frs in unū. Alia ū die
urbē mediolanensiū ingressi s. & nunciaue
rt imperatori qd adessent. y qm eos obuiass;
rusticus. y qlit se pfiteret xpianū dicens.
dulce s mori pro xpo. & qm uinctū eū pduxert.